

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **S. K.**

skazanego z art. 279 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 stycznia 2019 r.

wniosku obrońcy skazanego

o wznowienie postępowania karnego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 5 marca 2013 r., sygn. akt II AKa [...],

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 2 marca 2012 r., sygn. akt IV K [...],

p o s t a n o w i ł

1. oddalić wniosek;

**2. obciążyć skazanego S. K. kosztami postępowania
o wznowienie postępowania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 2 marca 2012 r., sygn. akt IV K [...], w sprawie wieloosobowej, S. K. uznany został za winnego popełnienia przestępstwa określonego w art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k., popełnionych w warunkach ciągu przestępstw dwóch czynów określonych w art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. oraz popełnionych również w warunkach ciągu przestępstw 14 czynów zakwalifikowanych z art. 279 §

1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to skazany na karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 200 stawek dziennych w kwocie po 50 zł każda.

Po rozpoznaniu m.in. apelacji obrońcy tego oskarżonego Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 5 marca 2013 r., sygn. akt II AKa [...], zaskarżony wyrok Sądu pierwszej instancji utrzymał w mocy.

W dniu 30 maja 2018 r. do Sądu Najwyższego przekazany został przez Sąd Apelacyjny w [...] wniosek obrońcy skazanego S. K. o wznowienie postępowania.

W przedmiotowym wniosku obrońca wniósł o „wznowienie postępowania na korzyść oskarżonego S. K. i na podstawie art. 547 § 2 k.p.k. uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości co do oskarżonego S. K. i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w G. do ponownego rozpoznania”. Podstawą swojego wystąpienia pełnomocnik procesowy skazanego uczynił przepis art. 540 § 1 pkt 2 lit. a i b k.p.k. Zdaniem obrońcy przesłuchanie w charakterze świadka K. P., która w rozmowie z żoną skazanego ujawniła swój udział w czynach, za które skazany został S. K., stanowi nowy dowód, który uprawdopodobnia konieczność wznowienia postępowania. W ocenie autora wniosku pomocnym do weryfikacji zawartych w jego wystąpieniu twierdzeń powinno być dopuszczenie dowodu z akt postępowania prowadzonego przez Zarząd Centralnego Biura Śledczego Policji w [...] o sygn. RDS -[...], w których miałyby się znajdować zeznania wskazanego wyżej świadka odmienne w swojej treści od tych depozycji, które złożyła ona w toku postępowania prowadzonego przez Sąd Okręgowy w G., ewentualne zażądanie od wymienionego wyżej organu ścigania wskazania prawidłowej sygnatury toczącego się przeciwko K. P. postępowania, a także ponowne przesłuchanie jej na okoliczność czynów zarzucanych skazanemu w trybie czynności sprawdzających (art. 546 k.p.k. w zw. z art. 97 k.p.k.).

W pisemnym stanowisku prokurator Prokuratury Krajowej wniósł o oddalenie wniosku o wznowienie złożonego w tej sprawie przez obrońcę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Racje przyznać należy prokuratorowi, że wniosek obrońcy skazanego S. K. o wznowienie postępowania jest bezzasadny.

Nie zachodzi również potrzeba przeprowadzenia czynności sprawdzających, o które wniósł obrońca, w szczególności przeprowadzenia dowodu z ponownych zeznań K. P..

Należy na wstępie przypomnieć, że w postępowaniu o wznowienie postępowania ciężar uprawdopodobnienia podstaw do wznowienia spoczywa na wnioskodawcy ponieważ w tym wypadku nie działa zasada domniemania niewinności i wynikający z niej materialny ciężar dowodu gdyż domniemanie, o jakim mowa w art. 5 § 1 k.p.k., obalone zostało prawomocnym wyrokiem skazującym. W związku z tym dla uznania zasadności wniosku o wznowienie nie jest wystarczające powołanie się przez jego autora na nowy fakt lub dowód, lecz powinien on przedstawić co najmniej tzw. dowód swobodny (np. pisemne oświadczenie określonej osoby) świadczące o błędności skazania. Co więcej, dowód taki musi wskazywać na znaczne prawdopodobieństwo wadliwości wyroku skazującego.

Wywody obrońcy skazanego powyższych kryteriów nie spełniają.

Po pierwsze, do wniosku o wznowienie nie zostało dołączone jakiegokolwiek oświadczenie K. P., które potwierdzałoby fakt zamiaru złożenia przez nią nowych depozycji odmiennych od tych jaki zawarte były w jej zeznaniach złożonych w tej sprawie tak w postępowaniu przygotowawczym (k. 4393-4394), jak i przed Sądem Okręgowym w G. (k. 7750-7751).

Faktu złożenia zeznań wskazujących na jej udział w czynach następnie zarzuconych i przypisanych skazanemu S. K. nie potwierdziła również dokonana przez Sąd Najwyższy analiza akt w sprawie prowadzonej przez Centralne Biuro Śledcze o sygn. RDS-[...], obecnie zawisłej przed Sądem Rejonowym w I. (sygn. akt II K [...]), w których nie pojawiają się ani dane dotyczące K. P., ani też żadnej innej osoby objętej postępowaniem w sprawie o sygn. IV K [...] Sądu Okręgowego w G.. Nie jest przy tym zadaniem sądu wznowieniowego, jak tego by chciał autor wniosku, poszukiwanie nowych dowodów, gdyż jak to zasygnalizowano wyżej, obowiązek wykazania przesłanki *de novis* spoczywa na wnioskodawcy.

Skarżący nie wykazał wreszcie, aby ewentualne „nowe” zeznania świadka K. P., pozwalały na wnioskowanie co do błędności ustalonych w toku procesu faktów. "Nowe fakty lub dowody " (*propter nova*), jako podstawa wznowienia postępowania

jurysdykcyjnego, to nie jakiegokolwiek nowe fakty lub dowody, lecz jedynie takie, które wskazują na zaistnienie okoliczności wymienionych w art. 540 § 1 pkt 2 lit. a) b) i c) k.p.k. Mogą to być nieznane przedtem sądowi źródła dowodowe (np. świadek), albo nieznane sądowi środki dowodowe (np. zeznanie świadka). Nowe fakty lub dowody, aby stanowiły skuteczną podstawę wniosku o wznowienie muszą, oczywiście po dokonaniu ich oceny na tle całokształtu dowodów przeprowadzonych uprzednio w danej sprawie, wskazywać na wysoki stopień prawdopodobieństwa błędu sądowego w zakończonym prawomocnie postępowaniu sądowym. Innymi słowy, muszą stwarzać one duże prawdopodobieństwo uniewinnienia skazanego po wznowieniu postępowania albo skazania go za przestępstwo zagrożone karą łagodniejszą niż to "za które go skazano" (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2010 r., II KK 89/09, R-OSNKW 2010, poz. 104).

Proponowana przez obronę „nowość” do takich jednoznacznych wniosków nie prowadzi. Wnioskodawca całkowicie pomija, że depozycje K. P. poddane były ocenie Sądu pierwszej instancji, który m.in. nie dał jej wiary co do braku świadomości uczestniczenia w czynach przestępczych popełnianych przez D. K., a więc w rzeczywistości ustalił powyższy fakt w sposób zbieżny z tym, jaki miałby wynikać z obecnych rzekomych twierdzeń świadka. Co więcej, zeznania tego świadka stały się wyłącznie podstawą jednego ustalenia, że jej znajomy, współoskarżony w postępowaniu objętym wnioskiem o wznowienie – D. K. – przyjeżdżał do niej razem z braćmi S. i M. K.. Natomiast podstawą ustaleń co do wszystkich przypisanych S. K. czynów były wyjaśnienia wskazanego wyżej D. K., w odniesieniu do części z nich potwierdzonych depozycjami również skazanych w tej sprawie M. W. i A. W. oraz częściowo wyjaśnieniami i zeznaniami A. B..

W tym stanie rzeczy, nawet potwierdzenie udziału K. P. w poszczególnych kradzieżach nie jest równoznaczne z tym, że nie uczestniczył w ich popełnieniu skazany objęty wnioskiem o wznowienie.

Wreszcie, gdyby nawet przyjąć w ślad za obrońcą, że w związku z postępowaniem w sprawie o sygn. IV K [...], K. P. dopuściła się przestępstwa złożenia fałszywych zeznań, to po pierwsze wymagałoby to poczynienia ustalenia co do takiego czynu prawomocnym wyrokiem, chyba że orzeczenie takie nie mogłoby zapaść z powodu przyczyn wymienionych w art. 17 § 1 pkt 3 - 11 k.p.k. lub

w art. 22 k.p.k. (art. 541 § 1 k.p.k.), obowiązek wskazania takiego wyroku lub orzeczenia obciążałby autora wniosku (art. 541 § 2 k.p.k.), a wreszcie to również skarżący musiałby wykazać istnienie uzasadnionej podstawy do przyjęcia, że takie przestępstwo mogło mieć wpływ na treść orzeczenia objętego wnioskiem o wznowienie, czego również nie uczynił.

Uwzględniając powyższe orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia, obciążając skazanego – art. 639 – kosztami postępowania o wznowienie postępowania.